

[Pia Kjærsgaard]

Spørgeren er bekendt med, at lysregulering er en stor investering, men mener til gengæld, at der kan spares på mindre væsentlige ting, da sikkerheden for trafikanter – gående som kørende – må have høj prioritet.

I øvrigt er det væsentlig billigere at forebygge end at helbrede. Færdselsulykker koster samfundet langt mere end forebyggende foranstaltninger. Det kan ikke være et spørgsmål om at vente og se, hvor mange menneskers forlighed, helbred eller liv der skal sættes på spil, før der gribes ind.

Svar (19/11 86):

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

Som det er spørgeren bekendt, er den nye omfartsvej ved Assens en landevej, som efter lov om offentlige veje administreres af Fyns Amtsråd.

I overensstemmelse hermed har amtsborgmester Jens Peter Fisker udsendt en pressemeddelelse den 6. november 1986. Heri udtrykker amtsborgmesteren sin dybe beklagelse over de menneskelig konsekvenser af de to uheld, der er sket på Ringvejen.

Samtidig præciseres det, at vejanlægget og afmærkningen er udformet efter meget grundige overvejelser specielt om vigepligtsforholdene og om, hvordan trafikanterne orienteres herom på den mest effektive måde. Politiet og amtsvejvæsenet har været enige om udformningen af sikkerhedsforanstaltningerne i ringvejskrydsene. Efter de to ulykker har politi og amtsvejvæsenet revurderet forholdene og besluttet at opsætte yderligere afmærkning, bl.a. flere vigepligtstavler, selv om der var enighed om, at den bestående afmærkning var i orden og tilstrækkelig.

Politiet har ikke ved denne lejlighed eller tidligere ønsket opsat signalregulering.

Hvad angår Ringvejens skæring med hovedlandevejen Odense-Assens, har Vejdirektoratet bekræftet, at det pågældende kryds er udført i nøje overensstemmelse med gældende regler for udformning af kryds og med meget vidtgående sikkerhedsforanstaltninger, herunder kraftig belysning. Etablering af lys-signal vil efter foreliggende erfaringer ikke medføre nogen mærkbar forbedring af sikkerheden i sådanne kryds.

Jeg må understrege, at ansvaret for de sikkerhedsmæssige forhold på denne landevejs-

strækning påhviler de lokale myndigheder, Fyns Amtsråd og Assens politikreds. Såfremt der rejses en formel klage over forholdene, vil jeg naturligvis se på sagen, men med de oplysninger, som foreligger fra amtsborgmesteren og Vejdirektoratet, vil min forhåndsindstilling være, at jeg ikke har grundlag for at tilsidesætte de lokale myndigheders skøn over, hvordan ringvejsproblemerne bedst løses.

Spm. nr. S 223

Til *miljøministeren* (6/11 86) af:

Leif Hermann (SF):

»Ville det have været i overensstemmelse med § 72, stk. 3, i lov om miljøbeskyttelse, således som loven er formuleret pr. 1. januar 1987, at Miljøstyrelsen, evt. Århus Amtskommune, havde givet Aarhus Oliemølle tilladelse til opførelse af anlæg til oplagring, opsækning og udlevering af sojaproteinprodukter, uanset at klagefristen for godkendelsen ikke var udløbet?«

Begrundelse

Folketingets miljø- og planlægningsudvalg afgav den 16. maj 1986 betænkning over forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. Det fremgår af bemærkningerne til ændringsforslaget vedrørende miljøbeskyttelseslovens § 72, stk. 3 og 4, at »Hovedsigtet med ændringsforslaget er en praktisk og administrativ forenkling, der åbner mulighed for, at bygge- og anlægsarbejder kan iværksættes, når dette skønnes ubetænkeligt, også mens klagefristen løber.

Med ændringsforslaget tilsigtes der, uanset at dispensationsadgangen udvides og henlægges til kommunalbestyrelser, respektive amtsråd, ingen ændring i forhold til den praksis, der har været gældende efter de hidtidige bestemmelser. Hovedreglen vil således fortsat være, at der kan meddeles dispensation til påbegyndelsen af bygge- og anlægsarbejder, hvis det er utvivlsomt, at den pågældende virksomhed etableres et hensigtsmæssigt sted. Ved denne vurdering skal der på den ene side lægges stor vægt på, om den pågældende virksomhed skal etableres i et område, der efter planlægningslovgivningen er udlagt til erhvervsbebyggelse, og på den anden side,